

میدون و سوفیا

مجلس و مشابهش

پوریا عالمی

● پروانه سلحشوری دیروز طوری نطق در مجلس کرد که ما اول فکر کردیم چی شد. چرا؟ چون سال‌هاست چنین نطق‌هایی برای ما ایرانیان زائر تخیلی محسوب می‌شود. درواقع طوری شده که ما گلابی می‌بینیم یاد مجلس می‌افتیم. چون در عکس منتشرشده آن نماینده دانشمند گلابی‌هایش را برده بود در مجلس و داشت می‌خورد. ما ولی کاری با حرف‌های پروانه سلحشوری و غلامرضا جیدری نداریم. مسئله ما این است که این‌دو نماینده دارند توقع ما را از باقی نماینده‌ها می‌برند بالا و این غیراخلاقی است. از طرفی به ما می‌گویند همین دوتا نماینده را بچسب و ول نکن که از سرمان هم زیاد است! دفعه پیش هم می‌گفتند مطهری و محمود صادقی را سفت بچسبید.

ما هم موافقیم. درواقع انتخابات مجلس برای ما دقیقا مثل خرید از میوه و تره‌بار است! یعنی نه ما تعیین می‌کنیم میوه چی بیاورند، نه تعیین می‌کنیم از کجا بیاورند، نه تعیین می‌کنیم چند بدهند، نه اجازه داریم سوا کنیم! و همه چیز در هم است.

یا انتخابات مجلس و فهرست امید برای ما مثل سبزی‌خوردن خریدن است. دوساعت باید پاکش کنی و نصفش را بریزی دور و باقیش هم کل‌ولای است. ته‌تهش شاید دوتا سبزی خوب گیر آدم باید و خلاص.

جمع‌بندی

سوفیا... عشقم... عشق هم مثل میوه و تره‌بار است و سواکردنی نیست، یعنی باید کلی میوه گاز بزنی تا یک میوه خوب گیرت بیاید!

عاشق کرموی تو: میدون دوم

شرق روزنامه

www.sharghdaily.ir

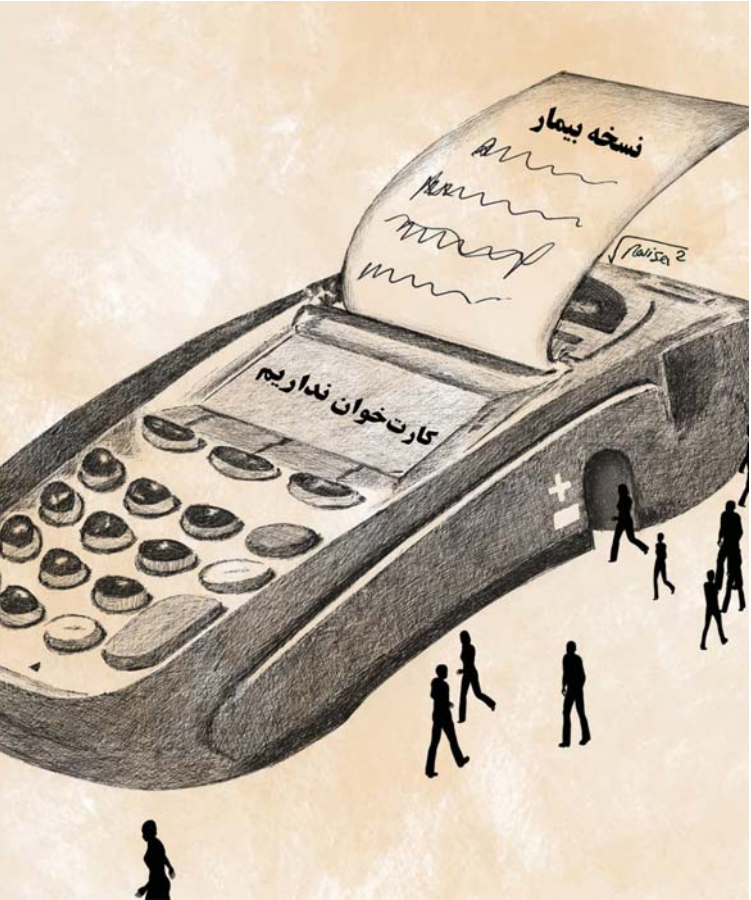
پنجشنبه ۱۵ شهریور ۱۳۹۷ • ۲۵ ذی‌الحجه ۱۴۳۹ • ۶ سپتامبر ۲۰۱۸ • سال شانزدهم • شماره ۳۳۳۷ • ۱۶ صفحه • اذان ظهر تهران ۱۳:۰۳ • اذان مغرب ۱۹:۴۳ • اذان صبح فردا ۵:۱۴ • طلوع آفتاب ۶:۴۱

روزنامه‌فرو

پریسا نور اللهی

کارتون خواب

شادی‌های کوچک

لذت علم‌آموزی شبانه

شاید دلیل بسیاری از اعتراض‌ها و غرزدن‌ها ندانستن باشد. ندانستن اینکه چه کسانی در گوشه و کنار شهر با چه سختی‌هایی مشغول زندگی با شادی و پشتکار هستند. ندانستن اینکه چه اتفاق‌های خوبی در حال رخ‌دادن است. ندانستن اینکه چه تغییرات جدیدی در شهر و اطرافمان در حال رخ‌دادن است. در این ستون درصددیم تا نکته‌های ریزی را معرفی کنیم که شاید بتواند نگاه، شیوه و لحظات خوشی را به وجود آورد و چون فرزندان و کودکان حق بیشتری برای شادی دارند، از پیشنهادهایی برای آنان شروع می‌کنیم. در همه شهرهای دنیا یک خیابان اصلی وجود دارد که موزه‌ها، ساختمان‌های قدیمی و مراکز توریستی در آن وجود دارد. یکی از خیابان‌های تهران که این‌گونه است، خیابان سی‌تیر است، هرچند استفاده‌ای که اکنون از این‌خیابان می‌شود کمی با خیابان‌های شهرهای جهان فرق دارد؛ خیابانی که با قرارگرفتن مجموعه‌ای از درشکه‌های اغذیه‌فروشی به فرصتی برای آشتی با فضای قدیمی شهر تهران تبدیل شده است. کافی است از ساعت هشت به بعد به آنجا بروید تا پس از قدم‌زدن بر سنگفرش‌های آن و انتخاب غذایی که دوست دارید در میان مردم بنشینید. رفت‌وآمدها را نگاه کنید و با مردم و حال خوششان آشنا شوید.

اما اتفاقی که رخ داده است، به‌ویژه در این روزها، اجرای نمایش‌های عروسکی خیابانی است؛ یعنی وقتی از خیابان امام خمینی وارد سی‌تیر می‌شوید، یک پرده خیمه‌شب‌بازی را می‌بینید و صندلی‌های مرتبی که کودکان در آن نشسته‌اند و در حال تماشای یک نمایش عروسکی‌اند.

بالتر از آن هم وقتی مجموعه مغازه‌های سیار تمام می‌شوند، چند گروه مشغول اجرای موسیقی خیابانی‌اند.

اما اتفاق مهم تابستان سی‌تیر را موزه علم به وجود آورده است و آن گشایش و امکان دیدار از قسمت‌های مختلف آن تا ساعت ۲۳ است. راهنماهایی خوش‌رو و موزه‌ای که می‌توانید به تکت‌ک وسایل آن دست بزنید و خودتان مشغول آموزش علمی شوید. شما می‌توانید نحوه استفاده از آب را در بخش‌های مختلف زندگی قدما -از ساعت تا آسیاب- ببینید، با چگونگی جراحی در گذشته و با ابزار و وسایل ستاره‌شناسی آشنا شوید. می‌توانید با جعبه‌های رم‌زار قدیمی و روند پیشرفت ارتباطات از مورتا موبایل آشنا شوید. برای فرزندان تجربه شگفت‌آمیزی است که با میدان نیرو، با قرقره متحرک و ثابت، با ساعت آبی یا با وسایل تعادل آشنا شود. این نکته‌ها به‌وضوح در ذهن او می‌ماند. به‌این‌ترتیب، شما هم لحظات شاد خانوادگی داشته‌اید هم چند حقیقت علمی را مرور کرده‌اید.

ما هم مثل بسیاری از کشورهای جهان دوست داشتیم که آموزش‌وپرورش پویایی داشته باشیم. اما این اتفاق رخ نداده است. حالا شاید با رفتن به موزه علم بتوانیم اندکی از کمبودهای آموزش‌وپرورش را جبران کنیم. هرچند هر روز خبری درباره ماجرای زیست شبانه و تصمیمات جدید شورا در این زمینه منتشر می‌شود و سبب افزایش امیدواری برای افزایش شادی می‌شود اما از برخی مشکلات نمی‌توان گذشت. مثلاً اینکه خیابان سی‌تیر با اینکه مدت‌هاست شکل جدیدی به خود گرفته اما برخی از امکانات اولیه نظیر دستشویی یا حتی شیرهای آب را ندارد و تعداد نیمکت‌ها اندک است. اما باید امیدوار بود که یک‌فوریت طرح الزام شهرداری برای بسترسازی زیست شبانه با ۱۶ رای موافق به تصویب برسد و به احتمال زیاد تعداد این خیابان‌ها بیشتر شود.

یادداشت

چرا روزه سکوت گرفته‌ام

ما دچار بحران راه‌حل‌ها شده‌ایم و در بن‌بست به‌سر می‌بریم. در چنین شرایطی به‌نظر ما سخن‌گفتن درباره مشکلات، کاری را نمی‌توان درست و دردی را نمی‌توان درمان کرد. قطعاً اگر سیاست‌گذاران در ۲۰ سال گذشته به توصیه‌های جامعه‌شناسان، اقتصاددانان و کارشناسان دیگر گوش می‌کردند، دچار چنین وضعیتی نبودیم. برای همین است که من در دو سال گذشته به این نتیجه رسیده‌ام که روزه سکوت بگیرم، چون احساس می‌کنم که با صحبت‌کردن عملاً مشکلی را نمی‌توانیم حل کنیم و من علاقه‌مندم که حرف من یا امثال من دردی از دردهای جامعه را برطرف کند. ولی با تمام تأسف و نازاحتی مجبورم بگویم که حقیقتاً امروز کاری از دست ما برنمی‌آید و باید منتظر باشیم و ببینیم آینده برای ما چه سرنوشتی را رقم می‌زند. مداخله ما برای تغییر این سرنوشت دیگر از محدوده اختیارات ما خارج شده است. تا جایی می‌توانستیم در این سرنوشت خود تأثیر بگذاریم و آن را تغییر بدهیم، اما به جایی رسیده‌ایم که تقریباً فقط باید منتظر نتایج سوء‌مدیریت‌ها، کارهای بدون کارشناسی و پشت‌هم‌اندازی‌های مشکلات در عرصه‌های مختلف باشیم که چنین وضعیتی تاوان سنگینی هم برای ما، آیندگان، نسل‌های بعدی و آینده‌کشور و جامعه ما خواهد داشت.

که در حد یک نقطه در بدن است، قابل کنترل و قابل درمان است، ولی وقتی که به همه اندام‌ها رخنه کرد و وارد سیستم گردش خون شد، پزشک‌ها فقط می‌توانند دعا کنند تا در شرایط آرامی زندگی را به پایان ببرد. جامعه هم ممکن است با چنین وضعی روبه‌رو شود. وقتی تعداد پارامترهایی که دچار مشکل است، محدود باشد، یک جامعه‌شناس یا سیاست‌گذار و بسیاری اشخاص دیگر مانند مشاوران یا اقتصاددانان ممکن است بتوانند به رفع مشکل کمک کنند، ولی وقتی تمام مشکلات را طی زمان نادیده گرفتیم یا برای پنهان‌کردن به‌اصطلاح زیر فرش قرار دادیم و به‌هیچ‌وجه حاضر نشدیم که آنها را ببینیم و اصلاً حاضر نشدیم قبول کنیم که با مشکل روبه‌رو هستیم، در نهایت جامعه یا کشور به مرحله‌ای می‌رسد که از دست کسی کاری برنمی‌آید.

فکر می‌کنم ما آن‌قدر گوش نکردیم، توجه نکردیم، مشکلات ایجاد کردیم و پاسخی به آنها ندادیم و مشکلات را پنهان کردیم یا انکار کردیم که الان در وضعیتی هستیم که دیگر کاری برای مشکلات نمی‌توان کرد. من به‌عنوان یک جامعه‌شناس می‌گویم اگر بهترین جامعه‌شناس‌های دنیا و بهترین اقتصاددان‌های دنیا را هم بیاورید، متوجه می‌شوید که در حل مشکل از دست آنها کاری ساخته نیست.

گزارش

پیروزی دختران، پیروزی همه خواهد بود

بیش از یک‌سوم این دختران ۷۰۰ میلیون نفر- قبل از ۱۵سالگی ازدواج کرده‌اند، البته پسرانی هم هستند که در این سن ازدواج کرده‌اند اما دختران بیشتر از این اتفاق آسیب می‌بینند. به‌عنوان مثال، در نیجر، ۷۷ درصد زنان بین ۱۸ تا ۲۰ سال قبل از رسیدن به ۱۸سالگی ازدواج کرده‌اند اما فقط پنج درصد مردان قبل از ۱۸سالگی ازدواج کرده‌اند. در جمهوری مولداوی به‌عنوان مثال، ۱۵ درصد از زنان ۲۰ تا ۴۹ ساله قبل از رسیدن به ۱۸سالگی ازدواج کرده بودند اما دو درصد مردان در این سن ازدواج کرده بودند.

از طرف دیگر فاصله سنی مردان با این دختران گاه به ۱۰ سال می‌رسد. در موری�انی و نیجریه، بیش از نیمی از دختران نوجوان ۱۵ تا ۱۹ ساله که درحال‌حاضر ازدواج کرده‌اند، شوهرانی دارند که ۱۰ سال یا بیشتر از آنها بزرگ‌تر هستند.

ازدواج کودکان نشان از نابرابری جنسیتی دارد و منعکس‌کننده ناهنجاری‌های اجتماعی و شاخص تبعیض علیه دختران است.

ازدواج در میان دختران در جنوب آسیا و جنوب صحرای آفریقا بیشتر از همه رایج است و ۱۰ کشور با بالاترین نرخ ازدواج کودکان در این دو منطقه هستند. نیجریه و بنگلادش در صدر هستند و ۴۲ درصد عروسی‌های کودک در سراسر جهان در هند رخ می‌دهد. آمریکا یکی از کشورهایی است که امکان ازدواج کودکان در آن وجود دارد و هیچ منع قانونی فرایلی وجود ندارد و اکثر ایالت‌ها اجازه می‌دهند که این ازدواج قبل از ۱۶سالگی با وجود رضایت خانواده‌ها رخ دهد. در هائوایی کودکان با رضایت خانواده با قاضی می‌توانند در ۱۵سالگی ازدواج کنند و برای ازدواج از ۱۴سالگی در آلاباما و یوتا رضایت خانواده کافی است. در پژوهشی که در سال ۲۰۱۷ انجام شده، حداقل ۱۶۷ هزار ازدواج کودکان زیر ۱۸ سال در ایالت محافظه‌کار بین سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۲ ثبت شده است.

در گزارش یونیسف آمده است که پایان‌دادن به ازدواج کودکان در سراسر جهان کمک خواهد کرد چرخه تسلی فقر شکسته شود و به دختران و زنان اجازه حضور و مشارکت کامل در جامعه داده می‌شود. دختران توانمند و تحصیل‌کرده برای تغذیه و مراقبت از فرزندانشان بهتر می‌توانند عمل کنند. خانواده‌ها سلامت‌ترند و پیروزی دختران پیروزی همه خواهد بود.

اتفاق

«شبکه آفتاب» جدید منتشر شده است

این بار گزارش تحلیلی از یک انفجار اجتماعی جزء آثار برتر این ماهنامه فرهنگی اجتماعی است که شبده لالمی آن را درباره میزان نارضایتی و نابرابری نوشته است. غیر از این زندگی خانواده‌های انتحاری ساکن اندونزی دیگر مطلب خواندنی آن است. اما بیشتر مطالب این شماره برخلاف شماره‌های قبلی به مسئله فرهنگ‌و هنر اختصاص دارد. ترقه به‌جای انفجار گزارشی است از مجموعه آهنگ‌های موسیقی پاپ که در سراسر جهان طرفداران خاص خود را دارد. گزارشی تحلیلی که همراه نمودار منتشر شده است. مجموعه نمایش‌نامه‌های استفن کرم و نقد چند نمایش دیگر از دیگر مطالب این شماره شبکه آفتاب است. اثری ترجمه‌شده از فیلیپ راث برنده نوبل که به تازگی درگذشت و معرفی میرسلاو پنکوف نویسنده بلغار از دیگر بخش‌های این شماره است.

نکوداشت یک حقوق دان

آیین نکوداشت استاد بهمن کشاورز ساعت ۱۷ یکشنبه ۱۸ شهریور در خانه اندیشمندان علوم انسانی برگزار می‌شود. بیست‌وچهارمین جلسه از مجموعه یکشنبه‌های حقوق‌شناسی است که به‌مه فواخر حقوق ایران اختصاص دارد. علیرضا آذربایجانی، معاون ماهنگی و برنامه‌ریزی دستگاه‌های اجرایی معاون حقوقی رئیس‌جمهور، ابراهیم امینی، نایب‌رئیس شورای شهر، محمدحسین ساکت، رئیس هیئت‌مدیره انجمن حقوق‌شناسی، فریده غیرت، نایب‌رئیس پیشین کانون وکلای دادگستری و سعید ملکزاده، رئیس کمیته حقوق عمومی دبیرخانه مجمع تشخیص مصلحت نظام از سخنرانان این جلسه خواهند بود. ت‌کنوازی افتخاری کیوان ساکت، آهنگ‌ساز و نوازنده و رومنامی از کتاب «وکالت‌نامه» بخش‌های دیگری از این برنامه است که در خیابان ویلا، نبش خیابان ورشو، سالن فردوسی برگزار خواهد بود.

نمایشگاه صنایع دستی تلفیقی هنرمندان سیستان و بلوچستان

در خانه هنرمندان ایران

(گالری استاد ممیز)

همه روزه به جز شنبه‌ها از ساعت ۱۴ تا ۲۲

از ۹ تا ۲۰ شهریور ماه ۱۳۹۷

سفال کلیپورگان، سوزن دوزی بلوچستان

حصیربافی و فرش سیستان

خیابان طالقانی.بعد از خیابان ایرانشهر.خیابان موسوی شمالی.باغ هنر